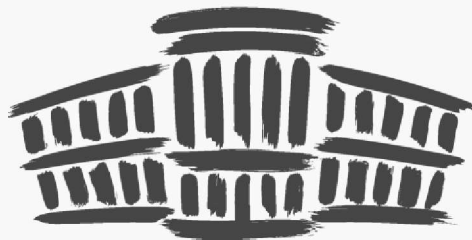

СУБОТИЦА
SZABADKA
SUBOTICA
SUBOTICA
2022

16. Međunarodna naučna konferencija
ПРОМЕНА ПАРАДИГМЕ
У ОБРАЗОВАЊУ И НАУЦИ

16. Nemzetközi tudományos konferencia
PARADIGMAVÁLTÁS
AZ OKTATÁSBAN ÉS A TUDOMÁNYBAN

16. Međunarodna naučna konferencija
PROMENA PARADIGME
U OBRAZOVANJU I NAUCI

16th International Scientific Conference
CHANGING PARADIGMS
IN EDUCATION AND SCIENCE

16. Међународна научна конференција

Промена парадигме у образовању и науци

Зборник радова

Датум одржавања: 3–4. новембар 2022.

Место: Учитељски факултет на мађарском наставном језику,
Суботица, ул. Штросмајерова 11., Република Србија.

16. Nemzetközi tudományos konferencia

Paradigmaváltás az oktatásban és a tudományban

Tanulmánygyűjtemény

A konferencia időpontja: 2022. november 3–4.

Helyszíne: Újvidéki Egyetem Magyar Tannyelvű Tanítóképző Kar,
Szabadka, Strossmayer utca 11., Szerb Köztársaság.

16. Međunarodna naučna konferencija

Promena paradigme u obrazovanju i nauci

Zbornik radova

Datum održavanja: 3–4. novembar 2022.

Mesto: Učiteljski fakultet na mađarskom nastavnom jeziku,
Subotica, ul. Štrosmajerova 11., Republika Srbija.

16th International Scientific Conference

Changing Paradigms in Education and Science

Papers of Studies

Date: November 3-4, 2022

Address: Hungarian Language Teacher Training Faculty, University of Novi Sad,
Subotica, Strossmayer str. 11, Republic of Serbia

Издавач

Универзитет у Новом Саду
Учитељски факултет на мађарском наставном језику
Суботица

Kiadó

Újvidéki Egyetem
Magyar Tannyelvű Tanítóképző Kar
Szabadka

Izdavač

Sveučilište u Novom Sadu
Učiteljski fakultet na mađarskom nastavnom jeziku
Subotica

Publisher

University of Novi Sad
Hungarian Language Teacher Training Faculty
Subotica

Одговорни уредник / Felelős szerkesztő /
Odgovorni urednik / Editor-in-chief
Josip Ivanović

Уредници / Szerkesztők / Urednici / Editors
Viktor Fehér
Laura Kalmár
Judit Raffai

Технички уредник / Tördelőszerkesztő /
Tehnički urednik / Layout editor
Attila Vinkó
Zsolt Vinkler

+381 (24) 624 444
magister.uns.ac.rs/conf
inter.conf@magister.uns.ac.rs

ISBN 978-86-81960-19-6

Суботица – Szabadka – Subotica – Subotica
2022

Председавајући конференције

Јосип Ивановић

в.д. декан

Predsjedatelj konferencije

Josip Ivanović

v.d. dekan

A konferencia elnöke

Josip Ivanović

mb. dékán

Conference Chairman

Josip Ivanović

acting dean

Организациони одбор / Szervezőbizottság /
Organizacijski odbor / Organizing Committee

Председници /Elnökök / Predsjednici / Chairperson

Viktor Fehér

University of Novi Sad, Serbia

Laura Kalmár

University of Novi Sad, Serbia

Judit Raffai

University of Novi Sad, Serbia

Чланови организационог одбора /A szervezőbizottság tagjai /
Članovi Organizacijskoga odbora / Members of the Organizing Committee

Viktor Fehér

University of Novi Sad, Serbia

Eszter Gábrity

University of Novi Sad, Serbia

Beáta Grabovac

University of Novi Sad, Serbia

Szabolcs Halasi

University of Novi Sad, Serbia

Rita Horák

University of Novi Sad, Serbia

Laura Kalmár

University of Novi Sad, Serbia

Cintia Juhász Kovács

University of Novi Sad, Serbia

Zsolt Námesztovszki

University of Novi Sad, Serbia

János Vilmos Samu

University of Novi Sad, Serbia

Márta Takács

University of Novi Sad, Serbia

Judit Raffai

University of Novi Sad, Serbia

Márta Törteli Telek

University of Novi Sad, Serbia

Zsolt Vinkler

University of Novi Sad, Serbia

Attila Vinkó

University of Novi Sad, Serbia

Éva Vukov Raffai

University of Novi Sad, Serbia

Секретарице конференције
A konferencia titkárnője
Tajnice konferencije
Conference Secretary

Brigitta Búzás
University of Novi Sad, Serbia

Viola Nagy Kanász
University of Novi Sad, Serbia

Уреднички одбор конференције
A konferencia szerkesztőbizottsága
Urednički odbor konferencije
Conference Editorial Board

Viktor Fehér
University of Novi Sad, Serbia

Laura Kalmár
University of Novi Sad, Serbia
(International Scientific Conference)

Cintia Juhász Kovács
University of Novi Sad, Serbia
(ICT in Education Conference)

Zsolt Námesztovszki
University of Novi Sad, Serbia
(ICT in Education Conference)

Judit Raffai
University of Novi Sad, Serbia
(International Scientific Conference)

Márta Törteli Telek
University of Novi Sad, Serbia
(International Methodological Conference)

Éva Vukov Raffai
University of Novi Sad, Serbia
(International Methodological Conference)

Научни и програмски одбор
Tudományos programbizottság
Znanstveni i programski odbor
Scientific and Programme Committee

Председник / Elnök / Predsjednica / Chairperson

Judit Raffai
University of Novi Sad, Serbia

Чланови научног и програмског одбора
A tudományos programbizottság tagjai
Članovi znanstvenog i programskog odbora
Members of the Programme Committee

Milica Andevski
University of Novi Sad,
Serbia

Éva Borsos
University of Novi Sad,
Serbia

Noémi Görög
University of Novi Sad,
Serbia

László Balogh
University of Debrecen,
Hungary

Benő Csapó
University of Szeged,
Hungary

Katinka Hegedűs
University of Novi Sad
Serbia

Edmundas Bartkevičius
Lithuanian University, Kauno,
Lithuania

Eva Dakich
La Trobe University, Melbourne,
Australia

Erika Heller
Lóránd Eötvös University,
Budapest, Hungary

Ottó Beke
University of Novi Sad
Serbia

Zoltán Dévavári
University of Novi Sad,
Serbia

Rita Horák
University of Novi Sad,
Serbia

Stanislav Benčič
University of Bratislava,
Slovakia

Péter Donáth
Lóránd Eötvös University,
Budapest, Hungary

Hargita Horváth Futó
University of Novi Sad,
Serbia

Annamária Bene
University of Novi Sad,
Serbia

Róbert Farkas
University of Novi Sad,
Serbia

Éva Hózsza
University of Novi Sad,
Serbia

Emina Berbić Kolar
Josip Juraj Strossmayer
University of Osijek,
Croatia

Dragana Francišković
University of Novi Sad,
Serbia

Szilvia Kiss
University of Kaposvár,
Hungary

Rózsa Bertók
University of Pécs,
Hungary

Olivera Gajić
University of Novi Sad,
Serbia

Anna Kolláth
University of Maribor,
Slovenia

Radmila Bogosavljević
University of Novi Sad,
Serbia

Dragana Glušac
University of Novi Sad,
Serbia

Cintia Juhász Kovács
University of Novi Sad,
Serbia

Elvira Kovács
University of Novi Sad
Serbia

Lidija Pehar
University of Sarajevo,
Bosnia and Herzegovina

Márta Takács
University of Novi Sad,
Serbia

Mitja Krajncan
University of Primorska, Koper,
Slovenia

Anđelka Peko
Josip Juraj Strossmayer
University of Osijek,
Croatia

Viktória Toma Zakinszki
University of Novi Sad
Serbia

Imre Lipcsei
Szent István University, Szarvas,
Hungary

Valéria Pintér Krekić
University of Novi Sad,
Serbia

János Tóth
University of Szeged,
Hungary

Lenke Major
University of Novi Sad
Serbia

Ivan Poljaković
University of Zadar,
Croatia

Vesna Vučinić
University of Belgrade,
Serbia

Sanja Mandarić
University of Belgrade,
Serbia

Zoltán Poór
University of Pannonia,
Veszprém, Hungary

Éva Vukov Raffai
University of Novi Sad,
Serbia

Pirkko Martti
University of Turku, Turun
Yliopisto, Finland

Vlatko Previšić
University of Zagreb,
Croatia

Smiljana Zrilić
University of Zadar,
Croatia

Damir Matanović
Josip Juraj Strossmayer
University of Osijek,
Croatia

Zoran Primorac
University of Mostar,
Bosnia and Herzegovina

Julianna Zsoldos-Marchis
Babeş-Bolyai University,
Cluj-Napoca,
Romania

Éva Mikuska
University of Chichester,
United Kingdom

Ivan Prskalo
University of Zagreb,
Croatia

Vesnica Mlinarević
Josip Juraj Strossmayer University
of Osijek, Croatia

Ildikó Pšenáková
University of Trnava,
Slovakia

Margit Molnár
University of Pécs,
Hungary

Judit Raffai
University of Novi Sad,
Serbia

Ferenc Németh
University of Novi Sad,
Serbia

János Vilmos Samu
University of Novi Sad,
Serbia

Siniša Opić
University of Zagreb,
Croatia

László Szarka
University Jan Selyeho, Komárno,
Slovakia

Slavica Pavlović
University of Mostar,
Bosnia and Herzegovina

Svetlana Španović
University of Novi Sad,
Serbia

Рецензенти / Szaklektorok / Recenzenti / Reviewers

Ottó Beke
(University of Novi Sad, Serbia)

Viktor Fehér
(University of Novi Sad, Serbia)

Eszter Gábrity
(University of Novi Sad, Serbia)

Beáta Grabovác
(University of Novi Sad, Serbia)

Szabolcs Halasi
(University of Novi Sad, Serbia)

Katinka Hegedűs
(University of Novi Sad, Serbia)

Laura Kalmár
(University of Novi Sad, Serbia)

Lenke Major
(University of Novi Sad, Serbia)

Zsolt Námesztovszki
(University of Novi Sad, Serbia)

Judit Raffai
(University of Novi Sad, Serbia)

János Vilmos Samu
(University of Novi Sad, Serbia)

Éva Vukov Raffai
(University of Novi Sad, Serbia)

Аутори сnose сву одговорност за садржај и језички квалитет радова. Надаље, изјаве и ставови изражени у радовима искључиво су ставови аутора и не морају нужно представљати мишљења и ставове Уредништва и издавача.

A kiadványban megjelenő tanulmányok tartalmáért és nyelvi helyességéért a szerző felelős. A kiadványban megjelenő írásokban foglalt vélemények nem feltétlenül tükrözik a Kiadó vagy a Szerkesztőbizottság álláspontját.

Autori snose svu odgovornost za sadržaj i jezičnu kvalitetu radova. Nadalje, izjave i stavovi izraženi u radovima isključivo su stavovi autora i ne moraju nužno predstavljati mišljenja i stavove Uredništva i izdavača.

The authors are solely responsible for the content and the language of the contributions. Furthermore, statements and views expressed in the contributions are those of the authors and do not necessarily represent those of the Editorial Board and the publisher.

СПОНЗОРИ КОНФЕРЕНЦИЈЕ / A KONFERENCIÁK TÁMOGATÓI / ПОКРОВИТЕЛЈИ
KONFERENCIJE/ CONFERENCE SPONSORS

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

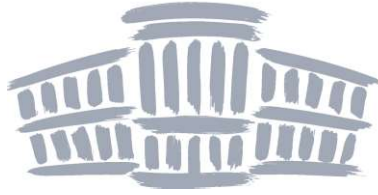
BETHLEN GÁBOR
Alap

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

PANNON RTV
WWW.PANNONRTV.COM

BLATT PÉTERNÉ

Pécsi Tudományegyetem Bölcsészstudományi Kar – Oktatás és Társadalom Neveléstudományi
Doktori Iskola, Pécs, Magyarország
blatt.barbara@szentmor.hu

Mentor: PhD, habil Bálint Ágnes

A RENDSZERES SPORTTEVÉKENYSÉG HATÁSA A KAMASZOK KAPCSOLATI HÁLÓJÁRA

Összefoglaló

A kapcsolathálózat nagysága az egyén társadalmi tőkéről ad felvilágosítást. A fogalmat az 1980-as években elsőként Bourdieu majd Coleman határozta meg. Az utóbbi munkásságának köszönhetően a társadalmi tőke önálló társadalomtudományi elméletté vált. Vajon milyen hatással van a diákok kapcsolati hálójának alakulására a rendszeres sporttevékenység?

A téma különösen aktuális most, a COVID-19 világjárvány miatt, amikor a személyes kommunikációs lehetőségek jelentős mértékben lecsökkentek, s sok esetben a kapcsolatok átalakulásához vezettek.

A vírushelyzet az iskoláskorú gyerekeket is nagyon kedvezőtlenül érintette. A diákok hosszú hónapokat töltöttek elszigetelten társaiktól. Az iskolák többször is online oktatásra tértek át, a mozgásközpontok, edzőtermek bezártak, s csupán az igazolt sportolók vehették igénybe szolgáltatásaikat. Sok esetben az ő mozgásuknak a vírustól való félelem szabott gátat.

Tanulmányom célja a sportoló és nem sportoló kamaszok kapcsolati hálójának összehasonlítása s az azok közötti különbségek feltárása volt.

Kulcsszavak: *kapcsolati háló, sportolás, karantén*

1. Bevezetés

Hazai és nemzetközi mérési eredmények is bizonyítják, hogy 17-18 éves kortól a nem sportoló fiatalok fizikai teljesítménye csökken, testi kondíciójuk és mozgásos eszköztudásuk romlik. Mindezek magukkal vonják a szellemi teljesítmények hanyatlását is (Gergely, 2002). A kevesebb mozgás következtében kevesebb energiát égetünk el, miközben a kényelmesebb, ám de egészségtelen táplálkozási szokások következtében egyre több kalóriát viszünk be (Kovács, 2012). A gyerekek egyre növekvő inaktivitása a világ számos országában jelent problémát, pedig számos tanulmány bizonyítja, hogy ez a fajta életmód hatással van jövőbeni egészségi állapotukra és életvitelükre is (Karsai és mtsai, 2013).

Ezen negatív hatások ellensúlyozásának egyik lehetséges eszköze a rendszeres testmozgás, amely jelentős szerepet játszik a testsúlyszabályozásban is. A mennyiségileg és minőségileg is elegendő testmozgás nélkülözhetetlen a gyerekek egészséges testi és lelki fejlődéséhez.

Ezen kívül a sport pozitív hatással van még számos személyiségjegy kialakulására, és a társas kapcsolatokra is. „A sport minden formája, célkitűzése személyiségfejlesztő hatású, direkt módon felhasználható a személyiség tudatos fejlesztésére” (Biróné, 1983: 62).

Mint látható, számos kutatás foglalkozik a sportolás különböző hatásaival, de mind nemzetközi, mind hazai téren kevés olyan tanulmánnyal találkoztam, amely a sport és a kapcsolati háló közötti összefüggéseket vizsgálta.

1.1 A téma aktualitása, problémafelvetés

A téma különösen aktuális most, a COVID-19 világjárvány miatt, amikor a személyes kommunikációs lehetőségek jelentős mértékben lecsökkentek, s sok esetben a kapcsolatok átalakulásához vezettek.

A vírushelyzet az iskoláskorú gyerekeket is nagyon kedvezőtlenül érintette. A diákok hosszú hónapokat töltöttek elszigetelten társaiktól. Az iskolák többször is online oktatásra tértek át, a mozgásközpontok, edzőtermek bezártak, s csupán az igazolt sportolók vehették igénybe szolgáltatásaikat. Sok esetben az ő mozgásuknak a vírustól való félelem szabott gátat.

A rendszeres fizikai aktivitás köztudottan kedvező hatással van az általános egészségi állapotra, ugyanakkor csökkenti a szorongást, s jelentősen hozzájárul a kedvező pszichés állapot fenntartásához is. Ezért is nagyon fontos, hogy a mozgást, mint protektív faktort beépítsék a gyerekek a mindennapjaikba, megelőzve ezáltal a mentális problémák kialakulásának lehetőségét, amelynek a valószínűsége a karantén helyzetben még fokozottabban előtérbe került (Morvay-Sey és mtsai, 2020).

1.2 Problémafelvetés

A sportegyesületek, a sportolói közösségek kiváló színterei a társadalmi tőke kiépítésének és ápolásának is. A versenyeknek köszönhetően a sportolók sok helyen járnak, sok embert megismernek, életre szóló barátságokat köthetnek, egyszóval nagyon sok élményt gyűjthetnek be már gyermekkorukban. A járvány következtében azonban ez a terület igen hátrányos helyzetbe került.

„A kapcsolathálózat (network): nem más, mint a szereplők (ego(s), alter(s)) és a közöttük lévő kötések (ties) összessége” (Husztai, 2015a: 14). A kapcsolathálózat nagysága az egyén társadalmi tőkéről ad felvilágosítást. A fogalmat az 1980-as években elsőként Bourdieu, majd Coleman határozta meg. Az utóbbi munkásságának köszönhetően a társadalmi tőke önálló társadalomtudományi elméletté vált.

A társadalmi kapcsolatok nagyon fontos részét képezik az egyén életének. Jótékony hatással vannak a mentális egészségre és a szubjektív jóllétre, de a társadalmi integráció és a mindennapi boldogulás szempontjából is nélkülözhetetlenek. A jól működő kapcsolati hálóról tehát elmondhatjuk, hogy egyrészt forrása a jóllétnek, másrészt viszont kapcsolatban áll a jólléttel is (Vastag és Huszár, 2008). A kapcsolattartás formális és informális struktúráiban a leggazdagabb tőkeforrás a kapcsolatháló kohéziója, amikor az egyén barátai egymással is kapcsolatban vannak. Ebben a struktúrában mindaz elérhetővé válik az egyén számára, ami egyénileg nem szerezhető meg, de ha az illető kilép a struktúrából, kárt okozhat magának és a többieknek is (Pusztai, 2015).

Azok az emberek, akiknek sok erős kötésű kapcsolatuk van, vagyis sűrű, de homogén kapcsolati hálóval rendelkeznek, gyakrabban vannak kitéve az izolálódás veszélyének, mint azok, akiknek több gyenge kapcsolatuk van. Az ő kapcsolati hálójukban ugyanis szélesebb körben tud áramolni az információ, így könnyebben érnek el különböző erőforrásokat és jobban tudnak a társadalomba integrálódni (Husztai, 2015b). Ugyanakkor Coleman szerint pont, hogy a zárt, erős kötéseken alapuló kapcsolathálózati forma (closure) az, amely a legelőnyösebb a társadalmi tőke termelés szempontjából (Pusztai, 2015).

2. Empirikus kutatás

2.1 Célkitűzés, hipotézisek

Jelen kutatásom célja annak feltárása volt, hogy van-e különbség, s ha igen, akkor milyen jellegű a sportoló és nem sportoló diákok társas kapcsolati hálója között. Ezek alapján két hipotézist fogalmaztam meg.

H1: Az aktívan sportoló gyerekek társas kapcsolatai extenzívebbek, mint nem sportoló társaiké.

H2: Az aktívan sportoló gyerekek társas kapcsolatai intenzívebbek is, mint a nem sportolóké.

2.2 A vizsgálati minta

A sportolást számos tényező befolyásolja. Ezek közé tartoznak az egyén pszichológiai és biológiai adottságai, a sporttal kapcsolatos attitűdjei, lakóhelye, gazdasági adottságai és társadalmi státusza is (Földesiné, Gál és Dóczy, 2010). Balogh (2015) vizsgálati eredményei alapján arra a következtetésre jutott, hogy a pszichoszociális fejlődés tekintetében a 13-14 éves kor választóvonalnak minősül. A

fizikai aktivitás szintje ugyanis ettől az életkortól kezdve folyamatosan csökkenni kezd. Ugyanakkor a kölcsönös támogatást kínáló kortárs hálózatok jelentősége is a serdülőkorban éri el a csúcspontját (Heim és Brettschneider, 2002). Ezen megfontolások alapján a populációból vett mintámban kizárólag nagyvárosban (Pécsett) 6–7. osztályosok kaptak helyet, kizárva ezáltal a különböző méretű és elhelyezkedésű települések sportolási lehetőségeiből fakadó értelmezési deviációt.

Az adatfelvétel során nem valószínűségi, azon belül részben elméleti, részben hozzáférési mintavételi eljárást alkalmaztam (Szokolszky, 2004). Igyekeztem az érvényességi kritériumoknak megfelelő mintával dolgozni, ezért az iskolák kiválasztása során is a sokszínűsége törekedtem (külvárosi, belvárosi, egyházi és állami fenntartású iskolák egyaránt szerepelnek a vizsgálatban – hozzáférési minta).

2.3 A kutatás folyamata és eszközei

Vizsgálatomat kvantitatív kutatási módszerrel, azon belül standard kérdőíves vizsgálattal folytattam le. Választásom azért esett erre az eljárásra, mert egyrészt ezzel nagyobb elemszámú minta megkérdezése lehetséges viszonylag rövid idő alatt, másrészt, mert a járvány időszakában (amelyre a vizsgálat lefolytatása esett) ez volt a legkivitelezhetőbb módszer. Saját szerkesztésű kérdőívet használtam, melyeket személyesen juttattam el az iskolákba, ahol a vírushelyzet miatt kollégáim felügyelték azok kitöltését. A válaszadás önkéntes alapon és név nélkül történt. A kérdőív jórészt zárt kérdéseket tartalmazott, melyek feldolgozása az SPSS 26 statisztikai program segítségével történt. A kapott adatok értelmezésekor szignifikánsnak minden esetben a $p < 0,05$ tekintettem.

2.4 A vizsgálat korlátai

Az alábbiakban a kérdőívben használt fogalmakkal kapcsolatos megfontolásokat veszem sorra. A barát fogalmát nehéz meghatározni. Én a vizsgálatom során nem definiáltam a szó jelentését, azt fogadtam el, akit a megkérdezettek saját maguk annak tartottak.

Sportolónak a legalább 2-3 éve, hetente legalább 3 alkalommal, egyesületi vagy egyéb szervezett keretek között sportoló diákokat tekintetem, függetlenül attól, hogy az adott idő alatt váltottak-e sportágat vagy egyesületet. Életkorukból kifolyólag a vizsgálat résztvevőinek nagy része amatőr sportoló, bár kis számban vannak köztük igazoltak is.

A *kapcsolati háló intenzitása* alatt a kapcsolattartás mélységét és gyakoriságát, *extenzitása* alatt pedig a kapcsolatok kiterjedtségét (barátok számát) értem.

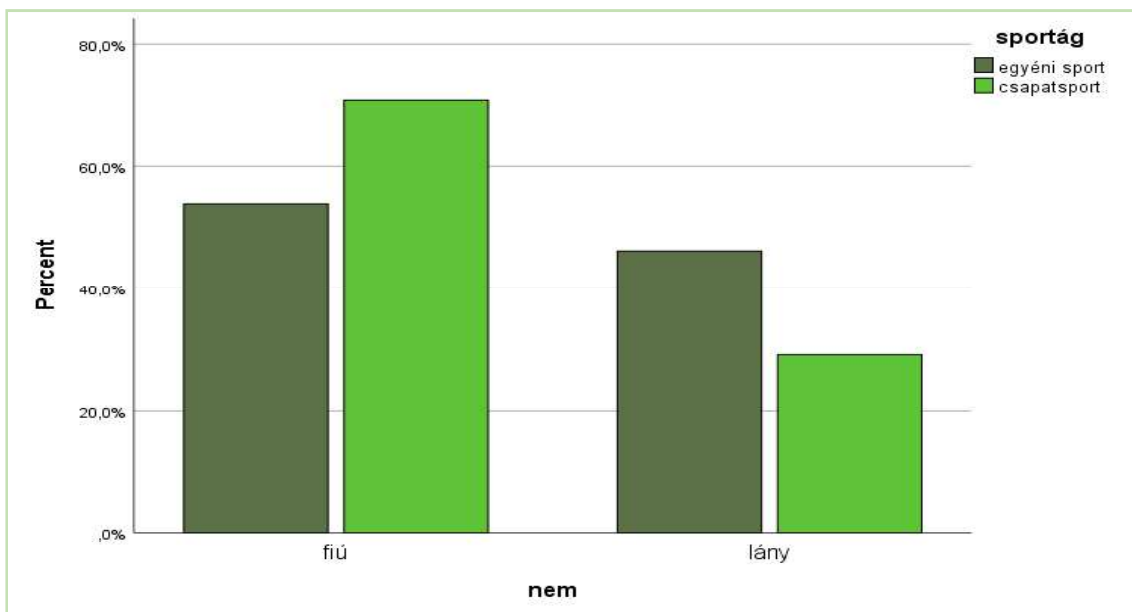
2.5 Az eredmények bemutatása

Az első két kérdéssel, valamint a nem és az életkor megadásával a vizsgálati minta alapadatait szerettem volna feltérképezni. Összesen 220 tanulótól kaptam vissza értékelhető kérdőívet. A kitöltők átlagéletkora 12,63 év volt.

A következő táblázatból azt is kiolvashatjuk, hogy a sportág szempontjából a nemi hovatartozás szignifikáns ($p < 0,05$) eltérést eredményezett. Jól láthatjuk, hogy a lányok inkább az egyéni sportokat preferálják, s kétharmaduk egyéni sportágat űz.

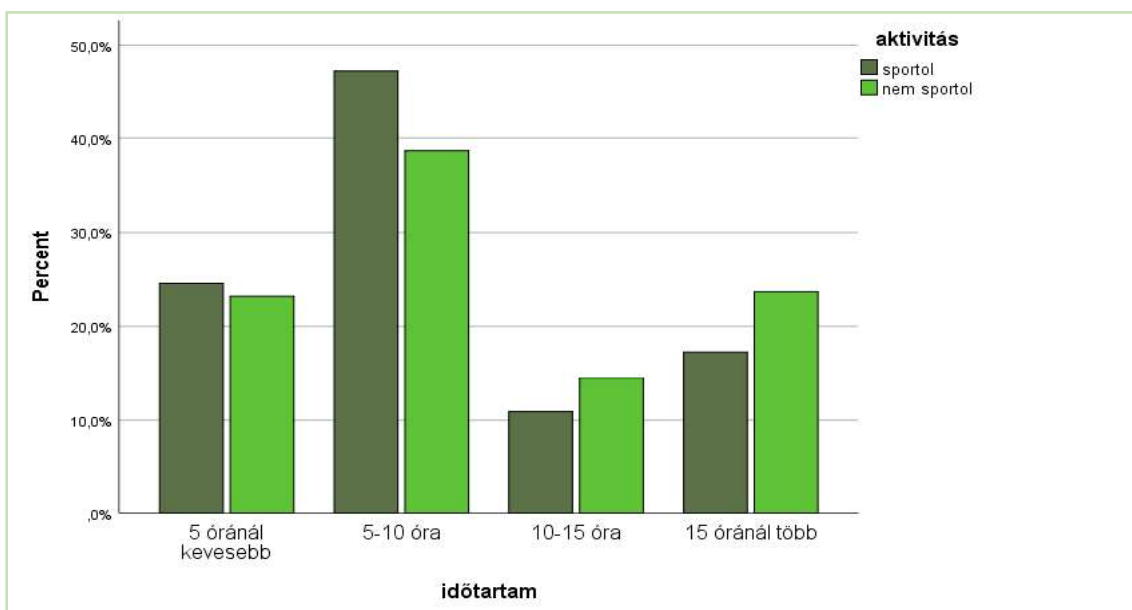
1. táblázat: A vizsgálati minta megoszlása sportág és nem szerint $N=220$
(saját szerkesztés)

nem	sportág	
	egyéni sport	csapatsport
fiú	46,30%	53,70%
lány	64,30%	35,70%

1. ábra: A sportaktivitás nemi bontásban N=220 (saját ábra)

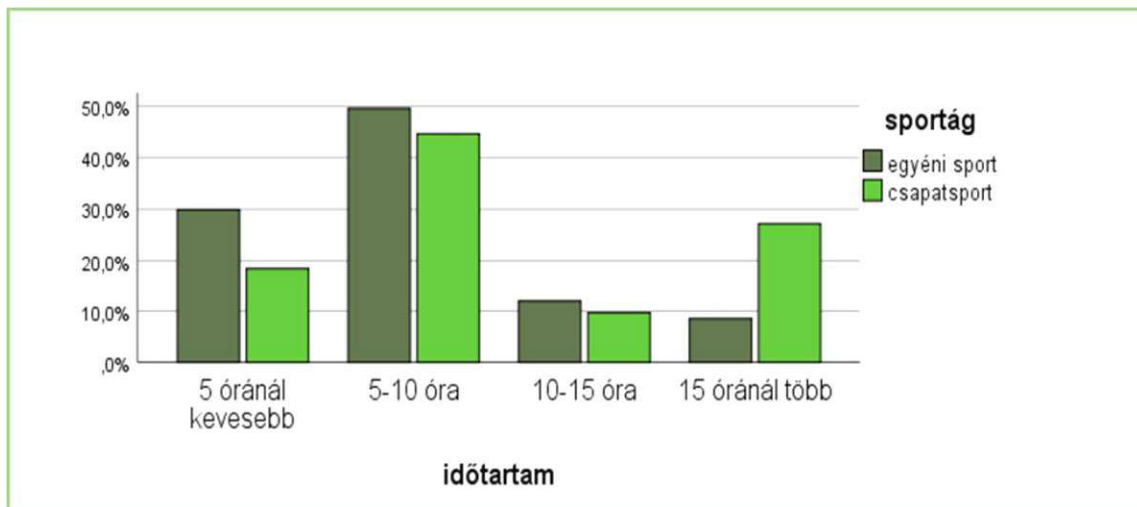
A következő kérdéspárossal, a barátokkal töltött idő mértékét igyekeztem körülhatárolni. Mindkét kérdés esetében négy lehetséges időintervallum közül választhattak a válaszadók. Az első kérdés a hétköznapokra, míg a második a hétvégékre vonatkozott. A normalitás vizsgálatok mindkét esetben a minta nem normál eloszlását mutatták, ezért Mann-Whitney próbát és az együttjárások megállapításához Spearman féle korrelációs analízist alkalmaztam.

2. ábra: A barátokkal eltöltött hétköznapos idő az aktivitás vonatkozásban N=220 (saját ábra)

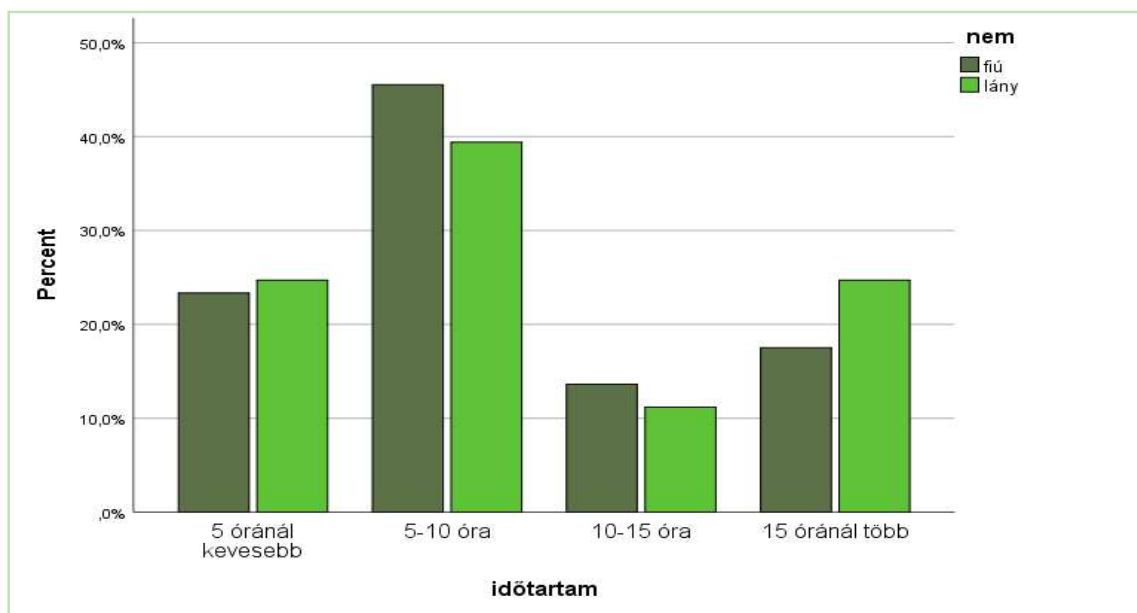
Mint azt a 2. ábrán láthatjuk, a nem sportoló diákok összességében valamennyivel több időt töltenek barátaikkal, de ez az eltérés nem szignifikáns ($p > 0,05$). Hasonló értékeket kaptam a nemi bontás szempontjából való vizsgálat alapján is, de a sportág jellege alapján szignifikáns eltérést tapasztaltam ($p < 0,05$), amelyet a 3. ábra is szemléltet. Jól látható, hogy a csapatsportot űző diákok szignifikánsan több időt töltenek barátaikkal ($p < 0,05$), mint egyéni sportoló társaik. Érdeemes elgondolkoznunk a hétköznapos adatokat vizsgálva a csapatsportot űzők esetében kapott magas

eredményen. Mint látható, nekik közel 40%-uk 10 óránál több időt tölt barátaival, míg az egyéni sportágat preferálóknak csupán 20%-áról mondható el ugyanez.

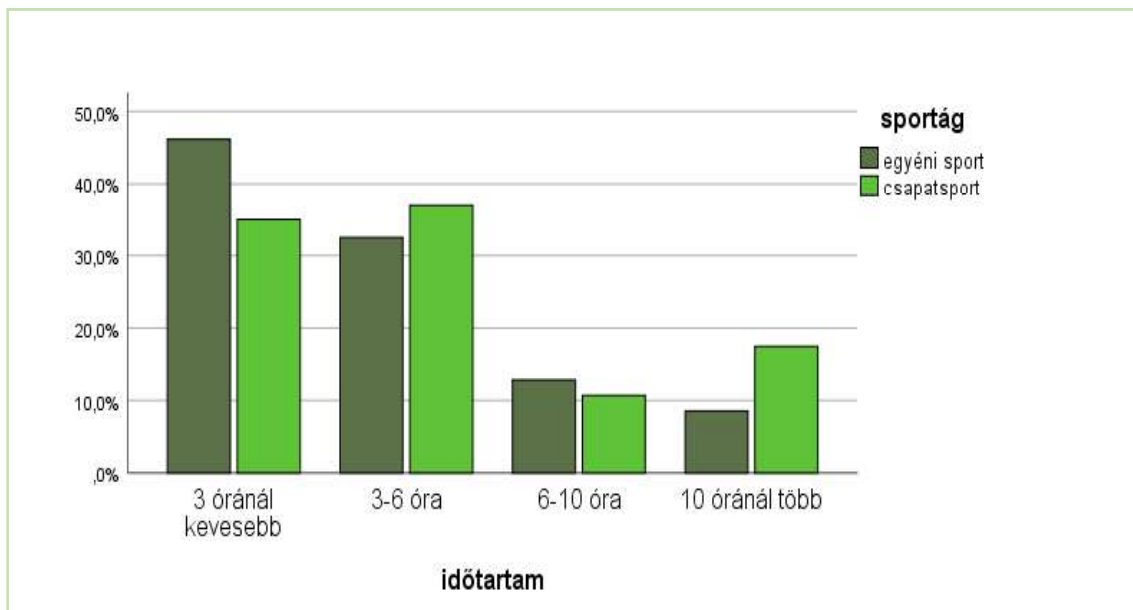
3. ábra: Barátokkal töltött hétköznapi idő a sportág függvényében N=220 (saját ábra)

A következő kérdés szintén a barátokkal eltöltött idő nagyságára fókuszált, de ezúttal hétfvégén (4. ábra). A sportoló diákok, főként a csapatsportot űzők a hétvégéket gyakran bajnoki rangadókon, mérkőzéseken töltik. A rendszeres sporttevékenység és a tanulás mellett így kevesebb idejük jut a barátokra, hacsak azok nem a sporttársak közül kerülnek ki.

4. ábra: A barátokkal eltöltött hétfégi szabadidő az aktivitás vonatkozásban N=220 (saját ábra)

Vizsgálati mintámban, egyik esetben (aktivitás, nem, sportág) sem kaptam szignifikáns eltérést ($p > 0,05$). Mindezek ellenére úgy vélem, érdemes egy pillantást vetni a sportág szerinti bontásra, melyet a 5. ábrán láthatunk. A grafikonról jól leolvasható, hogy a legnagyobb intervallumban kétszer annyi csapatsportot űző van, mint egyéni sportoló, akiknek viszont közel fele csupán 3 óránál kevesebb időt tölt barátaival. A barátaival tíz óránál többet töltők aránya kísértetiesen hasonlít a hétköznapi adatokhoz, hiszen itt is a közel 40% – 20%-os arány érvényesül. Azt gondolom, ezek az eredmények a csapatsport intenzívebb szocializációs hatását támasztják alá.

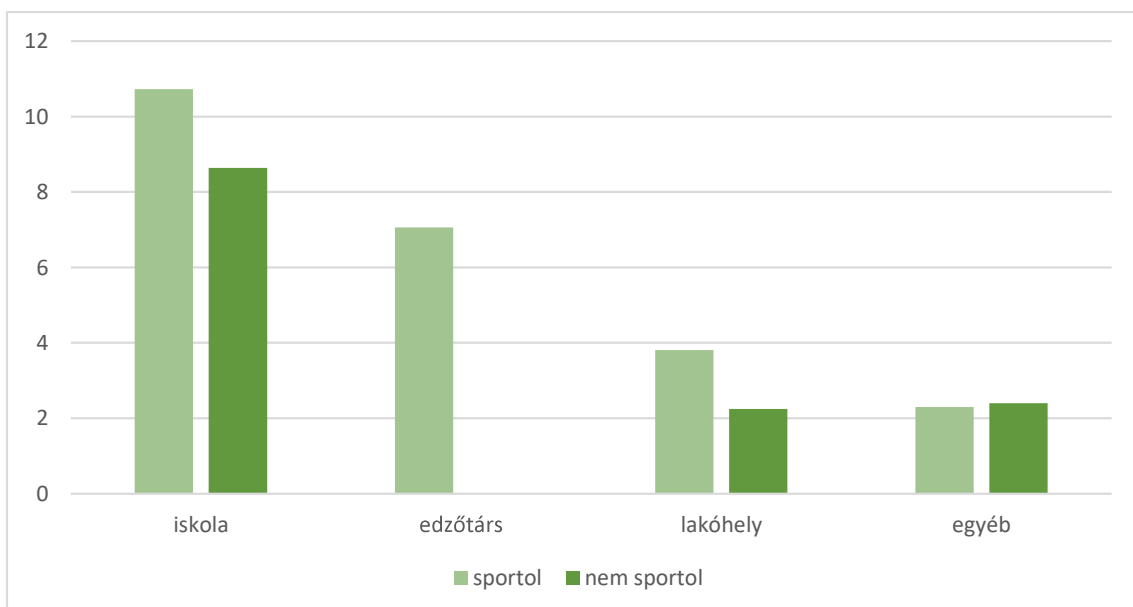

5. ábra: A barátokkal eltöltött hétvégi szabadidő sportági vonatkozásban N=220 (saját ábra)

Ugyan a sportolók és a nem sportolók között nem volt jelentős az eltérés egyik esetben sem, ez véleményem szerint mégis csak pozitív eredmény. Ez ugyanis azt igazolja, hogy a sportoló gyerekek baráti kapcsolataira nincs negatív hatással a sportközösségben eltöltött idő.

A következő három kérdést tartalmazó részben nem adtam választási lehetőséget, a kitöltőknek kellett válaszolniuk a kérdésekre a barátok számának megadásával. Mindhárom kérdés esetében gyakorisági vizsgálatokat végeztem, majd a kapott eredmények közül az első helyre választott lehetőségekkel dolgoztam tovább, s a kis elemszám miatt Fisher tesztekkel kerestem szignifikáns eltéréseket a sportaktivitás és a nem függvényében.

Az első esetben a barátok számát szerettem volna megtudni a mindennapjaik részét képező közegekben. Az általam megadott opciókon túl, a diákoknak lehetőségük volt egyéb, számukra fontos területen meglévő baráti kapcsolataik számának megadására is.

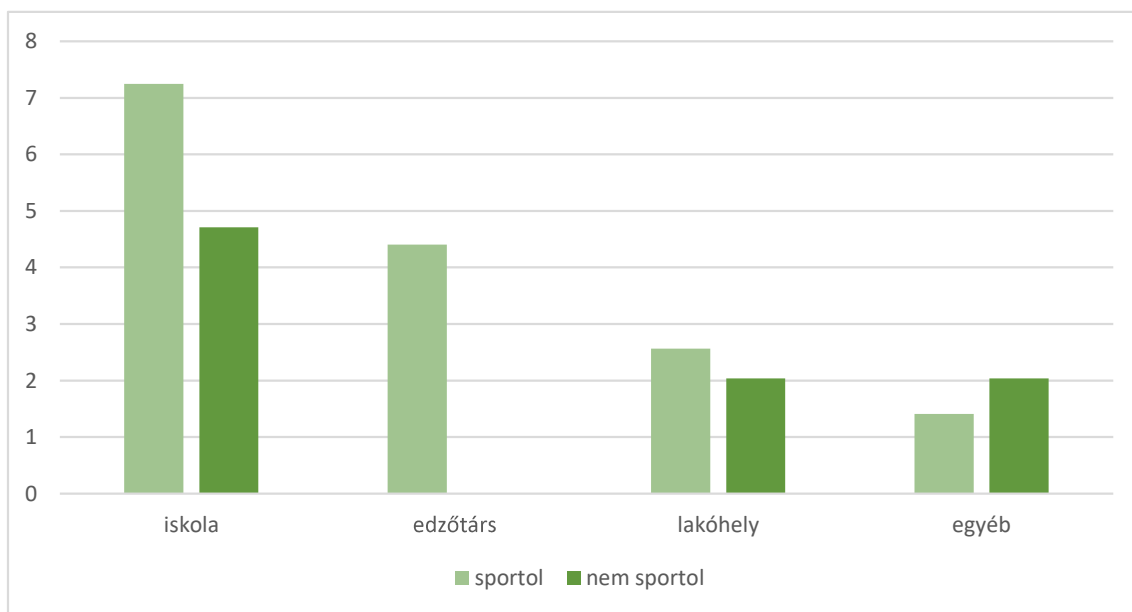

6. ábra: A barátok számának átlaga főben megadva N=220 (saját ábra)

A gyakorisági vizsgálatok mindegyik csoport esetében azt mutatták, hogy aktivitástól függetlenül, minden esetben az iskolában van a megkérdezetteknek a legtöbb barátjuk. Ez jól látható a 6. számú diagramon is, amely átlagértékeket tartalmaz. A második helyen a sportolók esetében az edzőtársak következtek. Ez a kategória a nem sportolók esetében természetesen nullás értékkel szerepel. A sportolók esetében a „lakóhely” kategória szerepel a harmadik helyen, a nem sportoló diákoknál ezt azonban megelőzte az „egyéb” válaszlehetőség. Ezt az egy kategóriát leszámítva, a sportolóknak minden területen több barátjuk van, mint nem sportoló társaiknak. Ennél a válaszlehetőségnél annak kifejtését is kértem, hogy pontosan mit is értenek alatta a diákok. Néhányan a közeli rokonok (nagyszülők, unokatestvérek) lakóhelyén lévő barátokról számoltak be, de a diákok jelentős hányadánál az internet, a virtuális tér volt a válasz.

A nemek közötti különbségekre is kíváncsi voltam, így ez esetben is Fisher tesztekkel végeztem, amelyek az edzőtársak és a lakóhely esetében mutattak szignifikáns eltérést ($p < 0,05$). A fiúknak több barátjuk van az edzőtársak között, míg a lányok inkább a lakóhelyükön rendelkeznek több baráti szállal. Ha az eredményeket összevetjük az alapadatokkal, melyek azt mutatták, hogy a lányok kétharmada egyéni sportot űz, akkor kijelenthetjük, hogy a csapatsportok erősebb szocializációs hatással bírnak, mint az egyéni sportágak.

A barátok számának feltérképezése után a kapcsolatok extenzitása mellett azok intenzitásának feltárása került figyelmem középpontjába. A kapcsolatok intenzitásán azok mélységét értem, vagyis olyan aktív, bensőséges kapcsolatot, ahol a felek bízhatnak egymásban, számíthatnak egymásra és támogatják egymást. A következő két kérdés során még mindig a diákoknak kellett számadatokkal szolgálniuk, ezúttal arra vonatkozóan, hogy hány embert hívnának meg a születésnapjukra, illetve hány ember segítségére számíthatnának, ha bajba kerülnének. A kérdésekkel az előbb megadott baráti kör szűkebb magját alkotó barátok számát szerettem volna felmérni.

7. ábra: A születésnapra meghívott barátok számának átlaga főben megadva $N=220$ (saját ábra)

A születésnapra meghívott barátok esetében a gyakorisági vizsgálatok az összes barátok számához hasonló adatokat eredményeztek (7. ábra). Mindenki az iskolából hívná meg a legtöbb embert, majd a sportolóknál szintén az edzőtársak kerültek a második helyre, amit a lakóhely kategória követett. Az előző kérdés elemzése során már részletezett egyéb válasz esetében ezúttal azonban jelentősebb eltérést tapasztalhatunk a nem sportolók javára.

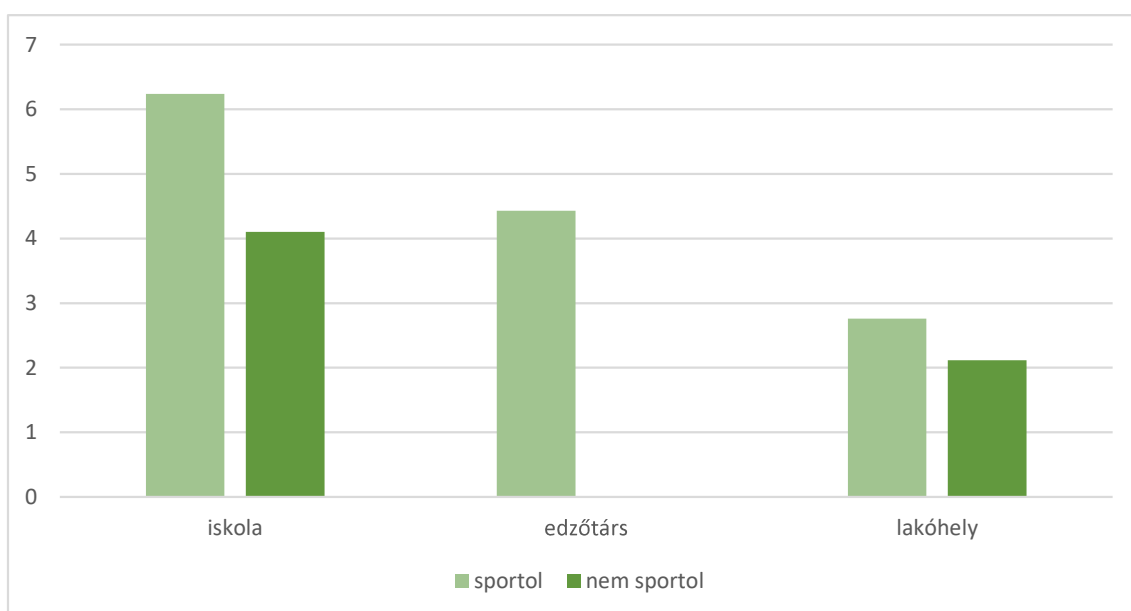
Az aktivitás kérdéskörét vizsgálva az „iskola” és az „edzőtárs” kategóriában, míg a nem szerinti elemzések esetében a lakóhelyi barátok tekintetében jelentkezett figyelemre méltó eltérés ($p < 0,05$). Az adatok ez esetben is összecsengenek az előző kérdés esetében kapott válaszokkal. A nem sportolók több olyan barátot hívnának meg a születésnapjukra, akik az egyéb kategóriába tartoznak, míg a sportolók ezúttal is kevesebb virtuális barátal számolnak. Az előző kérdés elemzése során bizonyítást

nyert, hogy a lányok a lakóhelyükön több baráttal rendelkeznek, s a születésnapjukra is több barátot hívnának meg ebből a közegekből.

Az összesített adatok tükrében most is kijelenthetjük, hogy a rendszeresen sportoló diákok több olyan baráttal tartanak fent kapcsolatot, akiket például a születésnapjukra is meghívnának, tehát szorosabb aktív kapcsolatban állnak velük.

Az utolsó számadatokat tartalmazó kérdés azoknak a megbízható barátoknak a számára irányult, akikre számíthatnak a megkérdezettek, ha bajba kerülnek. Ez a válasz már sokkal inkább az igaz barátokra fókuszált, hiszen a születésnapjára nem csak a bizalmas barátait hívja meg az ember, hanem azokat is, akikkel nem olyan mély a kapcsolata, vagy akiktől esetleg valamilyen hasznot remél az illető.

A gyakorisági vizsgálatok alapján kijelenthetjük, hogy ezúttal is az iskolatársak dominanciája érvényesül, s a többi kategória sorrendje esetében sincs változás. Az átlagadatokat tartalmazó 8. ábrán jól látható, a sportolók – nem sportolók közötti differencia is. Ezúttal senki sem választotta az egyéb közegekből származó barátokat első helyre, így ez a kategória nem is jelent meg az ábrán. Ez az adat azt bizonyítja, hogy a virtuális barátokkal nem számolnak a diákok a bajban, illetve hogy az igazán mély baráti kapcsolatokhoz igen is szükség van a rendszeres személyes találkozásra és a fizikálisan együtt töltött időre.

8. ábra: A bajban is barátok számának átlaga főben megadva $N=220$ (saját ábra)

Mint azt az összesített adatokat tartalmazó fenti ábráról leolvashatjuk, a mély barátságok tekintetében is felfedezhető különbség sportoló és nem sportoló diákok között. Szignifikáns eltérés jelentkezett az „iskola” tekintetében a sportolók javára, de a „lakóhely” kategória esetében is ők kerültek fölénybe. Ha csupán ezt a két kategóriát vesszük figyelembe, akkor is elmondhatjuk, hogy a sportoló diákoknak több barátjuk van, mint nem sportoló társaiknak. Nem szabad azonban megfeledkeznünk arról, hogy előnyüket tovább fokozza az edzőtársak közül kikerülő barátok száma, akikkel az esetükben szintén számolnunk kell.

Mindhárom kérdés esetében szomorúan konstatáltam, hogy vannak olyan diákok, akik a „senki” kategóriát választották. A válaszok számát mutatja a 2. számú összesített táblázat.

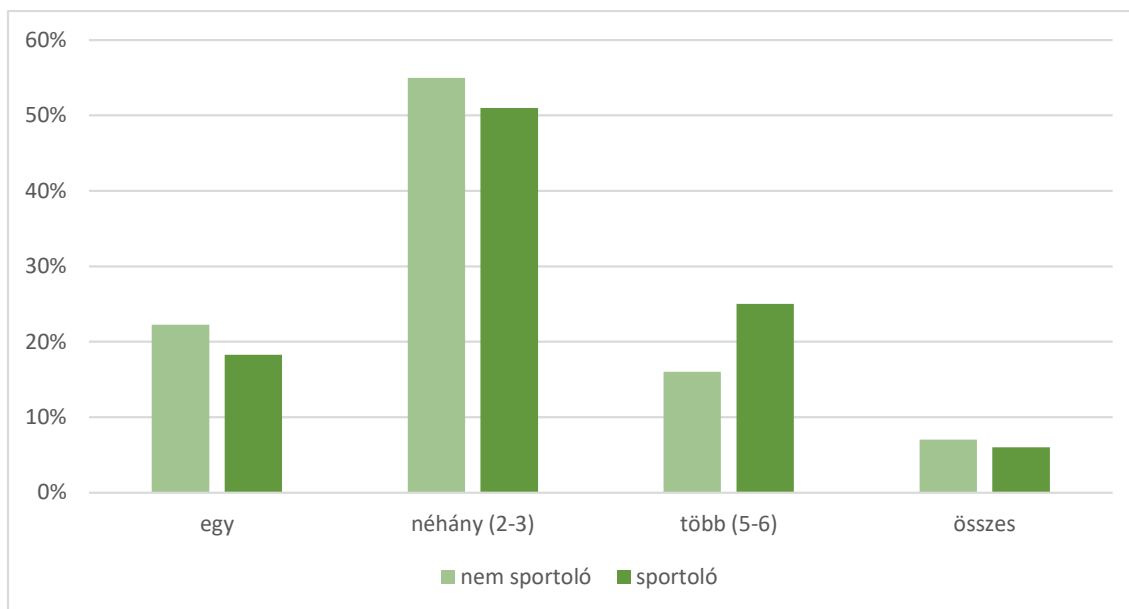
2. táblázat: A „senki” válasz gyakorisága a három kérdés esetében az aktivitás és nem szerinti eloszlásban, főben N=220 (saját szerkesztés)

	aktivitás		nem	
	sportoló	nem sportoló	fiú	lány
barátok száma	2	3	4	1
szülinapra meghívottak	12	21	16	17
bajban barátok	6	17	12	11

Ebben a kategóriában egyedül ennél a kérdésnél tapasztaltam szignifikáns eltérést ($p < 0,05$) az aktivitás vonatkozásában. Mint ahogy az a 2. táblázatból jól kivehető, a nem sportolók között jelentős számban vannak azok, akik a bajban senkinek a segítségére sem számíthatnak. Magas számadat figyelhető meg a nem sportolók esetében a szülinapra meghívott barátok számának vizsgálatakor is, de ez az eltérés nem szignifikáns ($p > 0,05$). További szignifikáns eltérés jelentkezett ($p < 0,05$) az iskola tekintetében mind a sportaktivitás, mind pedig a nem függvényében.

Összességében elmondhatjuk, hogy a számadatok alapján a sportoló diákok több baráttal rendelkeznek, mint nem sportoló társaik. Ez az eltérés mindhárom kérdés esetében jelentkezett.

A következő két kérdés már kimondottan a baráti kapcsolatok mélységének feltárását célozta. Az első kérdés arra vonatkozott, hány olyan barátjuk van a kérdőív kitöltőknek, akikkel megoszthatják titkaikat. Azt gondolom, az ember nem bízza rá bárkire a titkait, csak arra, akiben megbízik és nem csupán felszínes kapcsolat fűzi hozzá. A válaszok elemzése közben rájöttem, hogy az „összes” kategória eléggé megfoghatatlan, hiszen nem számszerűsíthető. Lehet az akár kettő, de akár tizenkettő fő is. Ezért az adatok értelmezésekor ezt a kategóriát nem vettem figyelembe. Az összesített adatokat tartalmazó 9. ábrán jól látható, hogy szignifikáns ($p < 0,05$) eltérés van a sportaktivitás tekintetében amit az adatok vizsgálata során végzett Mann-Whitney tesztek is alátámasztottak.

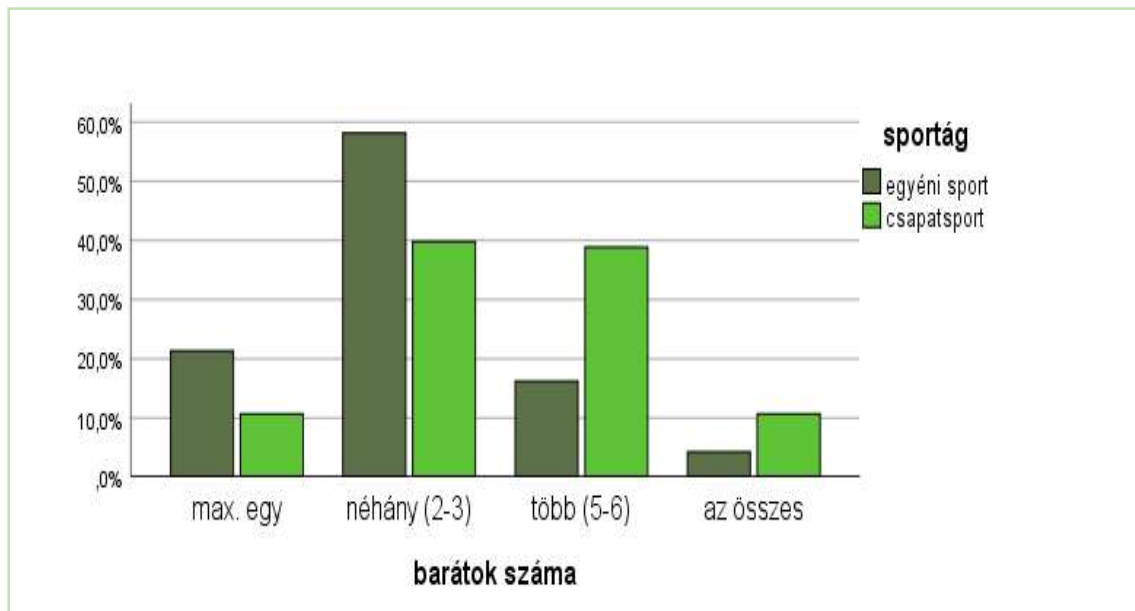

9. ábra: Azon barátok száma, akikre a megkérdezettek rábíznák titkaikat N=220 (saját ábra)

Mint látható, a sportolók összességében több barátjukra bízzák rá titkukat, mint nem sportoló társaik. Szignifikáns eltéréssel ($p < 0,05$) a „több” kategória esetében talákoztam. A nemi eloszlás alapján is megvizsgáltam az adatokat, de ebben a tekintetben nem találtam jelentős eltérést a két csoport között.

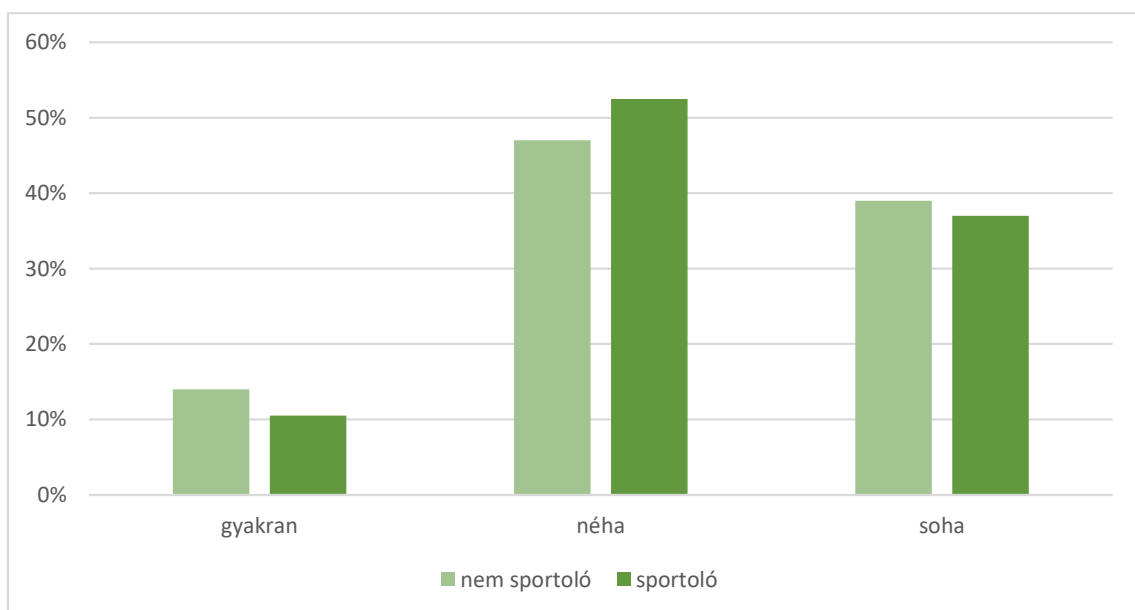
Kíváncsi voltam, vajon találok-e különbséget a csapatsport javára, hiszen egy csapatban sokkal nagyobb esélyük van a diákoknak arra, hogy barátot találjanak maguknak, mint ha egyénileg sportolnak.

Ezért a Mann-Whitney tesztet a sportági válaszok esetében is elvégeztem, s ezúttal is szignifikáns különbséget találtam ($p < 0,05$). A két változó közti jelentős mértékű eltérést jól szemlélteti a 10. ábra. Az egyéni sportolóknak több mint a fele csak néhány barátot érez igazán közelállónak magához, s 20 %-uk csak egyet. Ezzel szemben a csapatsportot űzőknél fele ennyien vannak ebben a kategóriában, viszont több mint kétszer annyian az öt-hat bizalmas baráttal rendelkezők. Náluk fele-fele arányban vannak a háromnál több, illetve kevesebb mély barátsággal rendelkezők, míg az egyéni sportolók esetében ez az arány 4:1-hez.

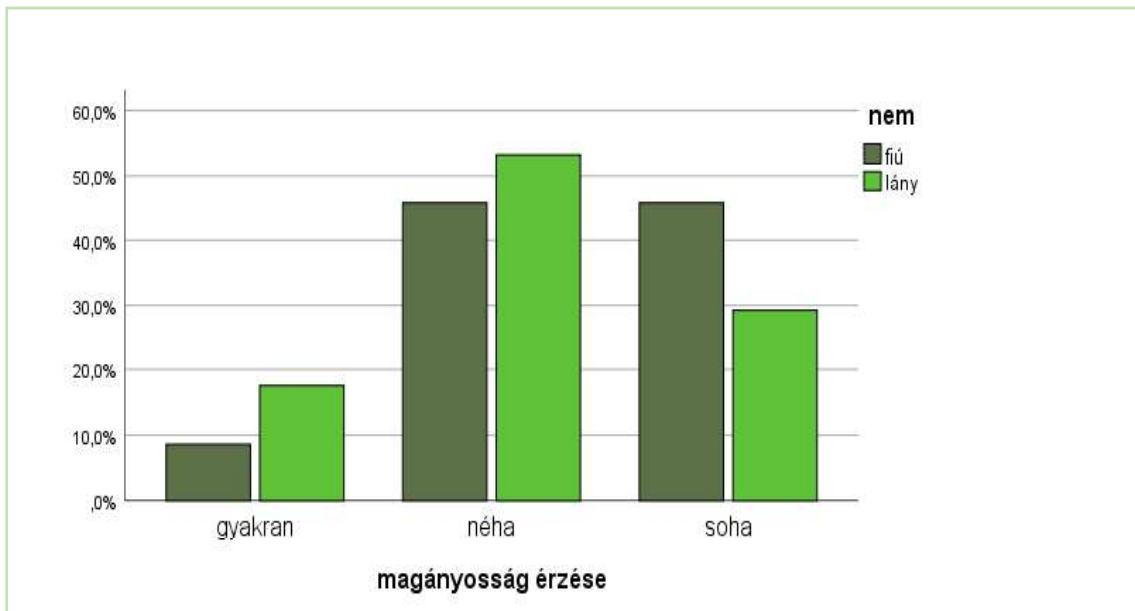
10. ábra: A titkok megosztása csapat- illetve egyéni sportolók esetében $N=220$ (saját ábra)

Az előző kérdéshez kapcsolódóan ezután a magányosság kérdéskörét vettem górcső alá. A kérdés arra vonatkozott, milyen gyakran érzik magukat magányosnak a választ adó diákok. Mint az a 11. ábrán látható, az aktivitás tekintetében tapasztalhatunk eltérést, de az nem szignifikáns ($p > 0,05$).

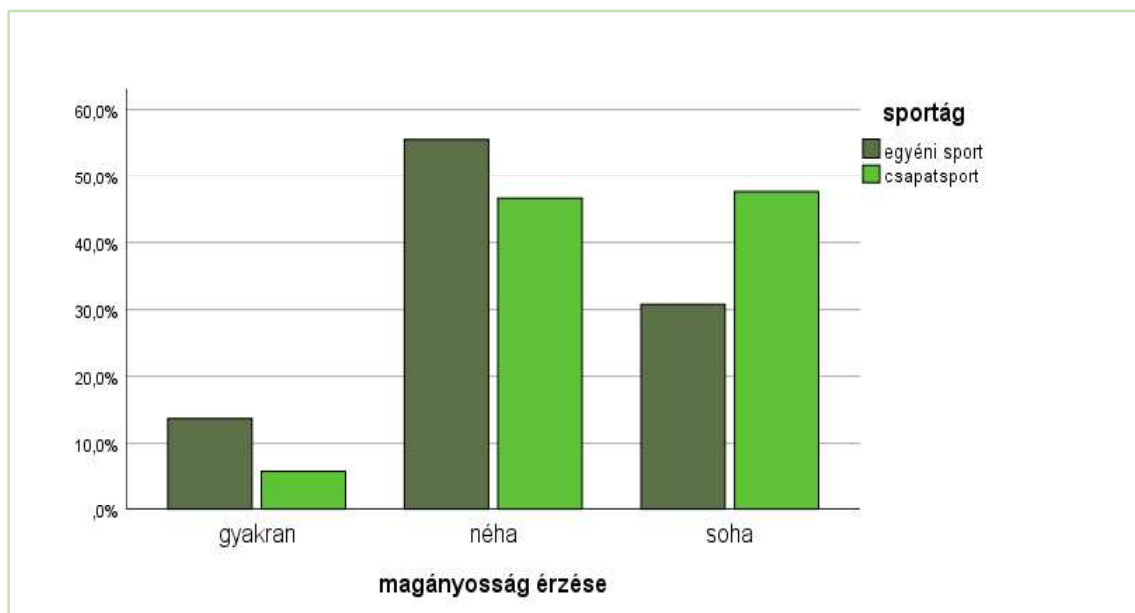

11. ábra: A magányosság érzésének gyakorisága $N=220$ (saját ábra)

Ismét megvizsgáltam a sportágak szerinti eredményeket és a nemi bontást is, s mint azt a következő két diagram is jól szemlélteti (12-13. ábra), mindkét esetben szignifikáns eltérést találtam ($p < 0,05$).

12. ábra: A magányosság érzése nemi bontásban $N=220$ (saját ábra)

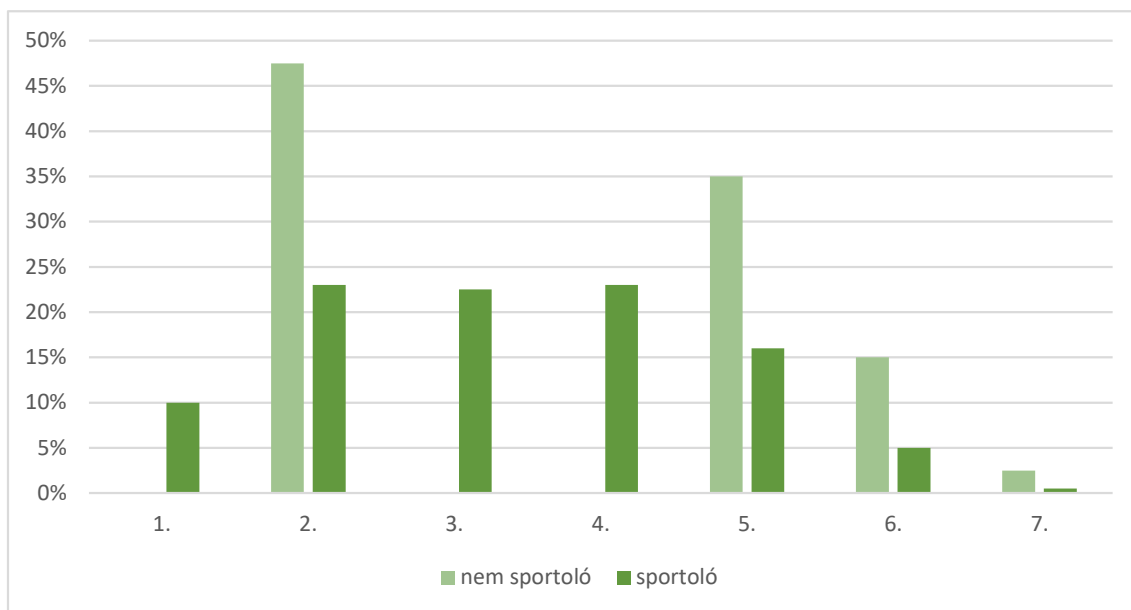

13. ábra: A magányosság érzése csapat- és egyéni sportágat űzők körében $N=220$ (saját ábra)

Jól látható, hogy kétszer annyi lány van, aki gyakran magányos, mint fiú, s közel 20%-kal kevesebb a soha nem magányos lányok száma. A sportágak tekintetében is hasonlóak az adatok. A csapatsportot űzők sokkal nagyobb számban válaszoltak úgy, hogy soha sem magányosak, s csupán pár %-uk szokta magát gyakran annak érezni.

A kérdőív utolsó kérdése hat állítást tartalmazott, s ezek közül kellett a megkérdezetteknek kiválasztaniuk azokat, amelyekkel egyetértenek. Több olyan állítás is volt, amelyben benne volt a „sokat edzek” szóösszetétel, így ezek természetesen csak a sportolók számára voltak opcionálisak. A gyakorisági vizsgálatok eredményeit tartalmazza a 14. ábra, melyen az állításokat, azok terjedelme miatt csak számokkal jelöltem. Az egyes számokhoz tartozó értékeket a grafikon alatt jelenítettem

meg. Az utolsó kijelentés eredetileg nem szerepelt a kérdőívben, de többen voltak, akik odaírták, hogy egyik állítással sem értenek egyet, ezért jelenítettem meg az eredmények között ezt a kategóriát is.

14. ábra: A vizsgálati alanyok megállapításai N=220 (saját ábra)

1. A sok edzés és tanulás miatt kevés időt tudok a barátaimmal tölteni.
2. Elég sok időt töltök a barátaimmal.
3. Sokat edzek, de olyankor úgylis a barátaimmal vagyok.
4. Sokat edzek, de sokat vagyok a barátaimmal is.
5. Sokat tanulok, de elég időt tudok tölteni a barátaimmal.
6. Sokat tanulok, ezért nem tudok sok időt a barátaimmal tölteni.
7. Egyikkel sem értek egyet.

A sportolók esetében a több válaszlehetőségnek köszönhetően kiegyenlítettebb az egyes állításokat választók aránya. A gyakorisági vizsgálat eredményei szerint a nem sportolók esetében a 2. válasz fordult elő a legtöbbször, míg a sportolók a 2. és a 4. választ egyformán előnyben részesítették. Tartalmát tekintve azonban nincs jelentős különbség a két válasz között. A legkevesebben a hatodik állítást választották, tehát egyáltalán nem gondolják úgy, hogy a tanulás a baráti kapcsolataik rovására menne. Jól látható, hogy a nem sportolók több, mint háromnegyede úgy véli, elég sok időt tud a barátaival tölteni. A sokat tanulók körében is kedvezőek az eredmények, ugyanis mindössze 20%-uk véli úgy, hogy a sok tanulás a baráti kapcsolataik rovására megy.

2.6 A hipotézisek felülvizsgálata

H1: Az aktívan sportoló gyerekek társas kapcsolatai extenzívebbek, mint nem sportoló társaiké – Megerősítést nyert.

A kapcsolatok kiterjedtségére vonatkozó kérdések a barátok számának megadását igényelték. A barátok számának összesítése során egyértelműen kiderült, hogy a sportoló gyerekeknek átlagosan több barátjuk van, mint nem sportoló társaiknak. Hasonló adatokat kaptam a születésnapra meghívott barátok elemzésekor. A sportoló gyerekek átlagosan több barátjukat hívnák meg a születésnapjukra, mint nem sportoló kortársaik. Mindkét kérdés esetében szignifikáns eltérés ($p < 0,05$) jelentkezett az „egyéb” kategóriát tekintve (egyéb barátok száma sportolóknál: 12 fő, nem sportolóknál: 34 fő; születésnapra meghívott barátok sportolóknál: 11 fő, nem sportolóknál 37 fő), amelybe a diákok válasza alapján nagyrészt a virtuális barátok tartoznak. Az eredmények értelmezésekor ezt az adatot is fontos szemelőtt tartanunk.

A kapcsolatok extenzitására utaló válaszokat kaptam a magányosság kérdésének elemzésekor is, de ezek nem mutattak szignifikáns eltérést a sportaktivitás tekintetében.

H2: Az aktívan sportoló gyerekek társas kapcsolatai intenzívebbek is, mint a nem sportolóké. – Megerősítést nyert.

A kapcsolatok mélységére utaltak azok a kérdések, amelyek a bizalmas barátok számára vonatkoztak, vagyis azokéra, akikre számíthatnak a bajban, vagy akikre rábízhatják a titkaikat. Az eredmények szerint a sportoló diákok között szignifikánsan ($p < 0,05$) többen vannak azok, akik a bajban számíthatnak iskolatársaikra illetve lakóhelyi barátaikra, sőt esetükben még az edzőtársaikkal is számolnunk kell. A nem sportolóknál ugyanakkor egy kedvezőtlen eredményre is fény derült, köztük ugyanis sokkal többen vannak olyanok (sportolók: 6 fő, nem sportolók: 17 fő), akik senkinek a segítségére sem számíthatnak, ha bajba kerülnek.

A kapcsolatok mélységére vonatkozó eredményeket kaptam a titkok megosztását firtató kérdésre adott válaszok elemzésekor is. Ezek alapján megállapítható, hogy a sportolók szignifikánsan több ($p < 0,05$) barátjukra bíznák rá titkaikat, mint nem sportoló társaik. Sportági bontásban az is megfigyelhető, hogy az egyéni sportolóknak több, mint a fele csak néhány barátot érez igazán közelállónak magához, s 21,4%-uk csak egyet, míg a csapatsportolók között közel kétszer annyian vannak (38,8%), akik öt-hat bizalmas baráttal rendelkeznek. Az adatok szerint e kérdés tekintetében is érvényesül a sportolók fölénye.

3. Összegzés

Kutatómunkám célja a sportoló és nem sportoló diákok kapcsolati hálójának, s annak jellemzőinek megismerése volt.

A barátokkal eltöltött idő mennyiségét vizsgálva hétköznapi jelentős eltérést találtam a sportolók és nem sportolók között. Előbbiek – főként a csapatsportot űzők – több időt töltenek a barátaikkal.

A barátok számát elemezve szintén nagyon kedvező adatokat kaptam. Minden esetben több barátról nyilatkoztak a sportolók, mint a nem sportolók, s a különbség főként a hátrányos helyzetűek esetében volt jelentősebb. A legtöbb barátja mindenkinek az iskolában van, majd sportolók esetében az edzőtársak között, a lakóhelyen és végül egyéb helyeken. Az egyéb kategóriába nagyrészt az internet, és a virtuális világ került sokszor igen szép számban. A nem sportolók esetében elgondolkodtató az online barátok száma.

A barátságok mélysége szempontjából bizonyítást nyert, hogy a sportolók több bizalmas baráttal rendelkeznek, s közülük is kiemelkednek a csapatsportot űzők. Az egyéni sportágat űzők kétszer olyan gyakran számoltak be a magányosság érzéséről, mint csapatsportot űző kortársaik. Ugyanilyen mértékű különbség jelentkezett az adatok nemi bontásban történő elemzésekor, melynek értelmében a fiúk feleannyiszor érzik magukat magányosnak.

Összességében az eredmények minden esetben a sportolók javára billentették el a mérleg nyelvét, ami nem meglepő az elméleti háttér alapján, de mégis jelentős, hiszen a statisztikai vizsgálatok alapján alátámasztják a társadalmi vélekedéseket. Kijelenthetjük, hogy a rendszeres sporttevékenység pozitív hatással van a gyerekek kapcsolati hálójára, hiszen kiterjedtebb és mélyebb kapcsolatokkal rendelkeznek.

Ugyanakkor az eredményeket vizsgálva azt sem szabad szem elől tévesztenünk, hogy a sportolók és nem sportolók közötti eltérések okára nem kaptunk egyértelmű magyarázatot. Korántsem biztos, hogy valaki azért tesz több barátra szert, mert sportol. Lehetséges, hogy azért csatlakozott egy sportegyesülethez, mert már eleve voltak ott barátai. Fontos tekintettel lennünk arra is, hogy a minta kimondottan a pécsi diákok köréből került ki, így országos szinten semmiképp sem tekinthető reprezentatívnak. Az adatok értelmezésekor azt is fontos figyelembe vennünk, hogy azok egy aktuális állapotot tükröznek a pandémia második hullámának időszakából. Ugyanakkor ebből kifolyólag kiváló összehasonlítási alapul szolgálhatnak egy későbbi, a pandémia utána időszak hasonló témájú vizsgálatához.

4. Következtetések, kitekintés

Kutatási eredményeim a sportolás jótékony hatását igazolták a kapcsolati háló extenzitása és intenzitása kapcsán is. A sportegyesületek egy újabb szocializációs közeget jelentenek a diákok

számára. Az edzések során új emberekkel találkoznak a gyerekek, s így nem csak a mindennapjaik szerves részét képező iskolai vagy lakóhelyi környezetben van lehetőségük baráti kapcsolatok kialakítására. A sportversenyek, bajnokságok által bejárják az országot, gyakran külföldre is eljutnak, s mindez egy sokkal kiterjedtebb felnőttkori kapcsolati hálót eredményezhet. A sportágak közül a csapatsportok még nagyobb potenciált rejtenek a témában, hiszen többen vannak együtt, többféle emberrel kerülnek kapcsolatba, s így nagyobb esélyük van számukra szimpatikus, személyiségükhez illő emberekkel megismerkedni, s barátságot kötni. A sport számos pozitív hatása mellett ezért is nagyon fontos lenne, hogy a gyerekekkel még kiskorukban megszerettessük a mozgást.

Szintén ezt az igényt támasztja alá az a tény, miszerint a kognitív fejlődésben jelentkező elmaradások, érési hátrányok 10-12 éves korig elég nagyfokú hatékonysággal korrigálhatóak, illetve javíthatóak célzott mozgások által. Ezért különösen fontosnak tartom a fentiek tudatosítását a tanítóknak a tanítóképzés során. Ők azok ugyanis, akik az iskolák tekintetében a legkorábban kapcsolódnak be a nevelésbe, a felzárkóztatásba, a tehetségek kiválasztásába és a tehetséggondozásba. A fent felsorolt lehetőségek maximális kihasználása érdekében nagyon hasznos lenne, ha alsóbb évfolyamokon is képzett testnevelő tanárok, vagy legalább testnevelés szakkollégiumi végzettséggel rendelkező tanítók oktatnák a testnevelés tantárgyat. Csinády (2014) is fontosnak tartja a megfelelő szakembereket az alsó tagozaton, véleménye szerint ugyanis „a tízévesek a legfogékonyabbak, ott kell/het a legjobban formálni a gyermeket, ide kellene a legjobb szaktanárok” (Csinády, 2014:52).

Ugyanakkor azt is tisztán kell látnunk, hogy a kapcsolati háló kialakítása, formálása, extenzívvé és intenzívvé tétele nem hárítható teljes mértékben a testnevelőkre. Tény, hogy a tantárgyuk jellegéből kifolyólag nekik több lehetőségük van az abban rejlő potenciálok kiaknázására, de ez valójában minden tanárnak feladata.

IRODALOMJEGYZÉK

- Balogh László (2015): A fiatalok fizikai aktivitását és az ülő életmódjából eredő mozgásszegény életvitelét meghatározó főbb társadalmi és környezeti tényezők. In: Révész László – Csányi Tamás (szerk.): *Tudományos alapok a testnevelés tanításához. I. kötet Szemelvények a testnevelés, a testmozgás, és az iskolai sport tárgyköréből. Társadalom-, természet-és orvostudományi nézőpontok.* Magyar Diáksport Szövetség, Budapest, 200–224.
- Biróné dr. Nagy Edit (1983): *Sportpedagógia.* Sport, Budapest.
- Csinády Rita Veronika (2014): Ismét legyen rögeszme az eszme: ép testben ép lélek. *Mediárium*, 8. 1–2. sz. 39–55.
- Földesiné Szabó Gyöngyi, Gál Andrea, Dóczi Tamás (2010): *Sportszociológia.* Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Kar, Budapest.
- Gergely Gyula (2002): A testnevelés tantárgy helyzete és fejlesztési feladatai. *Új Pedagógiai Szemle*, 52. 7–8. sz. 161–174.
- Heim, R. – Bretschneider, W. D. (2002): Sportliches Engagement und Selbstkonzeptentwicklung im Jugendalter. *Zeitschrift für Erziehungswissenschaft*, 5. 1. sz. 118–138.
- Husztai Éva (2015a): *Megismer-hetem – A személyes kapcsolathálózat új formája: kapcsolati napló.* Debreceni Egyetemi Kiadó, Debrecen.
- Husztai Éva (2015b): Mondd meg, kikkel töltöd az idődet, s megmondom, ki vagy. A társas támogatást nyújtó személyes kapcsolati háló néhány jellemzője és működése a Nyíregyházi járásban. *Acta Medicina et Sociologica*, 6. sz. 121–144.
- Karsai István, Kaj Mónika, Csányi Tamás, Ihász Ferenc, Marton Orsolya, Vass Zoltán (2013): Magyar 11-19 éves iskolások egészségközpontú fittségi állapotának keresztmetszeti vizsgálata – Első jelentés az Országos reprezentatív Iskolai Fittségmérési Program eredményeiről. *Magyar Sporttudományi Szemle*, 14. 3–4. sz. 9–18.
- Kovács Klára (2012): A sporttevékenységek és a tanulás. *Felnőttképzési Szemle*, 6. 2. sz. 73–86.
- Morvay-Sey Kata, Pálvölgyi Ágnes, Prémusz Viktória, Ács Pongrác, Stocker Miklós, Makai Alexandra, Melczer Csaba, Laczkó Tamás, Sentei András, Paár Dávid (2020): A COVID-19 kijárási korlátozás első hullámának hatása a magyar felnőtt lakosság szubjektív pszichés mutatóira, jóllétére, fizikai aktivitására és sportolási szokásaira. In: Antal Emese – Pilling Róbert (szerk.): *A magyar lakosság életmódja járványhelyzet idején: táplálkozás, testmozgás, lélek.* TÉT Platform, 80–87. Forrás:

https://mstt.hu/wp-content/uploads/2020/12/TP_FK_jarvany_es_eletmod_konyvPDF-1.pdf
[2021.01.20.]

Pusztai Gabriella (2015): Tőkeelméletek az oktatáskutatásban. In: Varga Aranka (szerk.): *A nevelésszociológia alapjai*. Wlisslocki Henrik Szakkollégium, PTE BTK NTI Romológia és Nevelésszociológia Tanszék, Pécs, 137–161.

Szokolszky Ágnes (2004): *Kutatómunka a pszichológiában*. Forrás: https://regi.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tamop425/2011_0001_520_kutatomunka_a_pszichologiaban/index.html [2017.10.30.]

Vastagh Zoltán – Huszár Ákos (2008): Kapcsolatszegénység – Aki szegény az a legszegényebb? *Statistikai Szemle*, 86. 12. sz. 1103–1125.

THE IMPACT OF REGULAR SPORTING ACTIVITY ON ADOLESCENTS' RELATIONSHIP NETWORKS

Abstract

The size of the connection network provides information about the social capital of the individual. The concept was first defined by Bourdieu and then by Coleman in the 1980s. Thanks to the latter's work, social capital became an independent social science theory. What effect does regular sports have on students' social networks?

The topic is particularly relevant now, because of the COVID-19 pandemic, when personal communication opportunities have significantly decreased and relationships have changed in many cases.

The virus situation has also had a very negative impact on school-age children. Students spent long months isolated from their peers. Schools switched to online education in many cases, sport centers and gyms were closed, and only certified athletes could use their services. In many cases, their movement was limited by fear of the virus.

The aim of my study was to compare the relationship network of athletes and non-athletes and to explore the differences between them.

Keywords: *contact network, sport, quarantine*

AУТОРИ / SZERZŐK / AUTORI / AUTHORS

16. MEЂУНАРОДНА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЈА
16. NEMZETKÖZI TUDOMÁNYOS KONFERENCIA
16. MEĐUNARODNA NAUČNA KONFERENCIJA
16TH INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE

1. Bacsa-Bán Anetta	13. Ines Katić	25. Námesztovszki Zsolt
2. Balogh Regina	14. Kovács Írisz	26. Ivana Nikolić
3. Lucija Belošević	15. Andre Kurowski	27. Bojana Perić Prkosovački
4. Blatt Péterné	16. Valentina Majdenić	28. Richárd Kószó
5. Ђорђе Л. Цвијановић	17. Major Lenke	29. Rudnák Ildikó
6. Ana Izabela Dasović	18. Zvonimir Marić	30. Hrvoje Šlezak
7. Grabovac Beáta	19. Ivana Marinić	31. Szabóné Pongrácz Petra
8. Horák Rita	20. Hrvoje Mesić	32. Draženko Tomić
9. Tatjana Pleš	21. Eva Mikuska	33. Tin Užar
10. Milena Ivanuš Grmek	22. Snježana Mraković	34. Emőke Varga
11. Александар П. Јанковић	23. Nagy Kinga	
12. Kalmár Laura	24. Nagyházi Bernadette	

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

37(082)

УЧИТЕЉСКИ факултет на мађарском наставном језику. Међународна научна конференција (16 ; 2022 ; Суботица)

Промена парадигме у образовању и науци [Електронски извор] : зборник радова = Paradigmaváltás az oktatásban és a tudományban : tanulmánygyűjtemény / 16. међународна научна конференција, Суботица, 3–4. новембар 2022. = 16. Nemzetközi tudományos konferencia, Szabadka, 2022. november 3–4. ; [уредници Viktor Fehér, Laura Kalmár, Judit Raffai]. - Суботица = Szabadka = Subotica : Учитељски факултет на мађарском наставном језику, 2022

Начин приступа (URL):

https://magister.uns.ac.rs/files/kiadvanyok/konf2022/Inter_ConfSubotica2022.pdf. - Начин

приступа (URL): <http://magister.uns.ac.rs/Kiadvanyaink/>. - Начин приступа (URL):

<https://magister.uns.ac.rs/Публикације/>. - Насл. са насловног екрана. - Опис заснован

на стању на дан: 26.12.2022. - Радови на срп., мађ., хрв. и енгл. језику. -

Библиографија уз сваки рад. - Summaries.

ISBN 978-86-81960-19-6

а) Образовање -- Зборници

COBISS.SR-ID 83886601